

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 16

Z KRAKOWA DNIA 24. LUTEGO 1813 Roku WE SRODE.

Z Paryża d. 6. Lutego.

J. C. K. Mość odwiedził d. 3 obserwatorium tutejsze.

Kardynał maury pojechał wczoraj do Fontainebleau. Ofiarował on Cesarzowi jednego konnego jeźdca, kapituła tutejsza jednego, administracya poczty 20, administracya loteryi 8, miasto Rzym 240, Breść 12, Angoulem 8, Verdun 19, Orient 8, St. Omer 10, Spira 8, Namur 5, Mechlina 10, Berg 3.

Sławny Stycharz Morghen, który iuż ma jednego syna w woysku, poznawszy w drugim synie zaledwo lat 18 liczącym chęć do woyska, postanowił uzbroić go i w konia opatrzyć swoim kosztem i oddać do woyska.

Monitor pod d. 3 wymienia 99 powiatow, które ofiarowały Cesarzowi 381 jeźdcow konnych.

Posiedzenie Zachowawczego Senatu d. 2 Lutego.

Posiedzenie to zaczęło się o godzinie 2 po południu pod przewodnictwem Xcia Arcykanclerza państwa. W prowadzeniu na nie zstali Hrabia Regnaud de St. Jean d'Angely i Defermont, ministrowie stanu i radcy. Xcie Arcykanclerz zabrał głos i mowił iak następuie:

"Mci Panowie! N. Cesarz i Król roz-

kazał podać wam projekt do uchwały dotyczący się rejencyi. Ponieważ ta część naszych urzędów nie była ieszcze uzupełnioną, zdawało się zatem być potrzebą nadadź będącem iuż przepisom większą rozciągłość. Uznano oraz za potrzebne przywrócić życie zwyczajom, iakie roczniki nasze uświęcaią i iakie od dawna były w narodzie ugruntowane. Podany wam plan przywraca niezaprzeczone prawo Monarchy rozrządzenia w całej obszerności rejencyą. Zabrania wszelako, aby przez zbyteczną przezorność ograniczającą rejencyą, rząd monarchiczny nie był nadwężony. *Jeżeli Cesarz nie obiawi swej woli, rejencya należy z prawa do Cesarzowej.* Wszystko co serce, co rozum doradzić może względem prywatney familii, powinno także być przystosowane do wielkicy familii stanu. Nikt nie będzie się więcej troszczył o zachowanie powagi małoletniemu przeciw wszelkiemu ubliżeniu iak Cesarzowa matka; nikt nie potrafi iak ona wzbudzić w wyobrażeniu ludow przypomnień, które zdatoemi są uczynić posłuszeństwo szlachetnem i ławem. Systema wyjątku stałoby się w wyborze Monarchy przeszkodnem. Zabraniające ustawy zawieraiąc w sobie przez przyms, który wkładaią, częstokroć

ziarno niezgody. W niedostatku Cesarzowej zaprowadzony jest taki porządek, iż w wyborze rejenta nie zachodzi żadna wątpliwość. Ustawa musi w tej mierze, upoważniając dziedzictwo, zapuścić się w wszelkie szczegóły przeczności i przepisać środki rozumne. Najmniejsza przerwa w wykonywaniu najwyższej władzy, stałaby się wielkiem dla ludow udręczeniem. W czasie małoletności Cesarza odbywana będzie ta władza w jego imieniu w całej obszerności przez Cesarzową rejentkę lub rejenta. Obok niej rozstrzygać będzie rada rejencyi większej wagi rzeczy i wspierać władzę stanu wyższkiem do ugruntowania publicznego mniemania sposobami. Inne artykuły projektu wynikają z dopiero wystawionego porządku rzeczy lub do niego się ściągają. W tak ważnym przedmiocie osądzicie sami, Moi Panowie, iż nie dosyć jest zakreślić niektóre zasady; prawodawca powinien daley zasięgać i chociaż nie wszystko powie, obowiązkiem jego jest uprzedzić wcześniej wiele wątpliwości i iak najmniej do rozwiązania pytań zoflawić. Jakkolwiek, Moi Panowie, użyteczne są urzędnienia, na które żądamy waszego zezwolenia, przyjemno iednak pomyśleć, iż trzymając się porządku natury użycie ich nastąpić dopiero może w odległym i niepewnym czasie. Szczęśliwą zapewne byłaby Francya, gdyby wszyscy Xiążęta tej Najjaśniejszej Dynastyi w doszłym wieku, ożywieni chwalebniemi przykłady i przez długi czas w prawieni mądrości naukami, na tron wstępowali, „

Po tej mowie Xcia Arcykanclerza oddali Radcy stanu projekt do uchwały senatowi i Hrabia Regnaud de St. Jean

d'Angely wyłuszczył do niego pobudki. Projekt oddany potem został wyznaczony na to kommissyi i senat odroczył posiedzenie do piątku d. 5 b. m.

Posiedzenie d. 5 Lutego.

Senat zgromadził się o godzinie 2 południu pod prezydencją Xcia Arcykanclerza państwa. Hrabia Pastoret w imieniu wyznaczony d. 2 kommissyi zdał sprawę o projekcie do uchwały, który iednomyślnie przyjęty został.

Uchwała Senatu.

Senat zachowawczy postanowił:

Tytuł 1. O Rejencyi.

Art. 1. W przypadku wstąpienia na tron małoletniego Cesarza bez ustanowienia rejencyi przez Cesarza jego oycy, obemy Cesarzowa matka z prawa rejencyą państwa i pieczęcią nad małoletniem synem.

— 2. Cesarzowa Rejentka nie może w powtorne wchodzić śluby.

— 3. Jeżeli nieżyje już Cesarzowa, tedy przypada rejencya, skoro Cesarz iey nie ustanowił na pierwszego Xcia krwi Cesarskiej; a gdyby i tego nie było, na najbliższego Xcia Francuzkiego w porządku następnym do korony.

— 4. Jeżeli nie ma zdanego krwi Xcia do rejencyi, tedy z prawa przypada na pierwszego z Xiążąt wielkich dygnitarzow państwa, a to w następującym porządku iednego w niedostatku drugiego: 1) na Arcykanclerza państwa, 2) na Arcykanclerza stanu, 3) na W. Elektora, 4) na W. Hetmana, 5) na Arcypodskarbiego, 6) na W. Admirala.

— 5. W czasie śmierci Cesarza zasiadającej na obcym tronie Xże Francuzki nie jest zdatnym do sprawowania rejencyi.

- 6. Ponieważ Cesarz mianuje tylko zastępców wielkich dygnitarzów, skoro ci na obce trony powołanemi zostali, przeto zastępcy wielkich dygnitarzów zastępują z prawa ich miejsca, nawet w radzie rejencyi.
- 7. Xiążęta, posiadający wielkie dygnitarstwa, skoro stosownie do 51 artykułu konstytucyjnego aktu pod d. 18 Maja 1804 nie zostają w czynności swoich urzędów w czasie śmierci Cesarza, nie mogą do nich wrócić, chyba za wezwaniem Rejentki lub Rejenta.
- 8. Dla bycia zdolnym na Rejenta lub zasiadania w radzie rejencyi Xże Francuzki mieć przynajmniej musi 21 lat skończonych.
- 9. Wszystkie czyny rządowe dzieją się w imieniu małoletniego Cesarza.
Tytuł 2. Osposobie iak Cesarz względem Rejencyi rozrządza.
- 10. Cesarz rozrządza względem rejencyi albo w przepisanej uchwałą d. 30 Marca 1806 formie testamentu czyli oświadczeniu woli swotej, albo w otwartym piśmie.
Tytuł 3. O Rozciągłości władzy Rejencyi i iey trwałosci.
- 11. Aż do doletności Cesarza wykonywa Cesarzowa Rejentka lub Xże Rejent za małoletniego Cesarza w zupełności władzę Cesarską.
- 15. W przypadku śmierci małoletniego Cesarza, zostawiającego następcą tronu brata swego, trwa rejencya Cesarzowej lub Xcia Rejenta bez przerwy i żadnych nowych formalności.
- 16. Rejencya Cesarzowej ustaje, gdy porządek następnstwa powoła na tron Xcia, który nie jest iey synem. W takim przypadku następuje rejencya, iaka jest w 4tym artykule przepisana.
- 12. Gdy małoletni Cesarz umrze, a korona przypadnie na małoletniego Cesarza z inney gałęzi, dotychczasowy Xże Rejent odbywa obowiązki rejeta aż do doletności nowego Cesarza.
- 18. Xże Francuzki, któryby z jakiegokolwiek przyczyny nie mógł natychmiast, po śmierci Cesarza objąć rejencyi, nie może potem do niey przyść, chociażby nawet ta przeszkoda odsunięta została.
Tytuł 4. O Radzie Rejencyi.
- 19. Rada rejencyi utworzoną zostanie z pierwszego Xcia krwi, Strya Cesarza i Xiążąt wielkich dygnitarzów państwa.
- 20. Jeżeli jeden tylko Stry Cesarza się znajdzie lub wcale żadnego nie ma, tedy w pierwszym przypadku Xże Francuzki, w drugim najbliższy krewny Cesarza wchodzi do rady familyney.
- 21. Cesarz czyli w otwartym piśmie lub też w testamencie dodaje do rady rejencyi taką liczbę członków, iaką zapotrzebną osądzi.
- 24. Rada rejencyi naradza się większością głosów 1) względem ożenienia Cesarza, 2) względem wydania wojny, podpisania pokoju, traktatu przymierza lub handlowego.
- 28. Minister sekretarz stanu trzyma pióro na posiedzeniach rady rejencyi i zapisuje protokoł naradzeń.
Tytuł 5. O Pieczy nad małoletnim Cesarzem.
- 29. Piecza nad małoletnim Cesarzem, zarządzanie iego dworem i dozór nad edukacją powierzone są iego matce.

— 30. W niedostatkach matki lub wyznaczonych przez zmarłego Cesarza Xiążęcia, zawiadywać tem będzie ieden z Xiążąt wielkich dygnitarzow.

Tytuł 6. O Przysiędze Cesarzowej i Xcia Rejenta przy osiągnięciu Rejencji.

— 34. Przysięga którą Cesarzowa wykonuje jest następująca:

"Przysięgam wierność Cesarzowi. Przysięgam zachować konstytucyę i porządki przez Cesarza moiego małżonka rozporządzenia względem rejencji; w używaniu moiej mocy radzić się tylko mitości i przywiązania do moiego syna i Francyi, a skoro Cesarz lat doydzie oddać mu wiernie powierzoną mi władzę. Przysięgam zachować nienaruszenie granice państwa; zachować i kazać zachować, przepisy konkordatu, wolność wszystkich wyznań, równość praw, wolność obywatelską i nieodwołalność sprzedarzy dóbr narodowych; nie nakładać żadnych podatkow, ani opłat, iak tylko na potrzebę państwa i stosownie do zasad Monarchii; utrzymać ustlanowienie legii honorowej, i iedynie dla dobra, szczęścia i chwały ludu Francuzkiego rządzić."

— 35. Powołany na Rejenta Xze wykona następującą przysięgę:

"Przysięgam wierność Cesarzowi. Przysięgam zachować konstytucyę i porządki przez Cesarza rozporządzenia, a skoro Cesarz lat doydzie oddać mi wiernie powierzoną mi władzę. Przysięgam zachować nienaruszone granice państwa; zachować i kazać zachować przepisy konkordatu, wolność wyznań, równość praw, wolność obywatelską i nie odwołalność sprzedarzy dóbr narodowych; nie nakła-

dać żadnych podatkow, ani opłat iak tylko na potrzebę państwa i stosownie do zasad Monarchii; utrzymać ustlanowienie legii honorowej, i iedynie dla dobra, szczęścia i chwały ludu Francuzkiego rządzić."

Tytuł 7.

O zarządzaniu własnością Cesarzką i rozporządzeniu dochodami w czasie małoletności Cesarza.

Tytuł 8. O Nieprzytomności Cesarza.

— 48. Gdyby w czasie śmierci Cesarza małoletni iego następca znajdował się zagranicą, tedy pełnomocnictwa Ministrów zostają przedłużone aż poki Cesarz do państwa niewroci. Pierwszy wielki dygnitarz przyduie w radzie.

Tytuł 9. O Koronacyi i Namaszczeniu Cesarzowej.

— 52. Cesarzowa, matka następcy tronu, Króla Rzymskiego, może bydź namaszczoną i koronowaną.

— 53. To prawo nadane bydź ma Cesarzowej przez wydane w zwyczajney formie pismo, które będzie także senatowi udzielone i do xiąg iego wciągnione.

— 54. Koronacya takowa nastąpić ma w głównym kościele naszym Panny Maryi, lub w innym piśmie otwartem oznaczonym.

Tytuł 10. O Koronacyi i Namaszczeniu Następcy tronu, Króla Rzymskiego.

— 55. Xze Cesarzowski, Król Rzymski, może nawet bydź iako Następca tronu, za życia oycy namaszczony i koronowany.

— 56. Obrządek ten nastąpić tylko może na mocy otwartego pisma, tak iak względem koronacyi Cesarzowej.

— 57. Po koronacyi i namaszczeniu Xcia

Cesarskiego, Króla Rzymskiego, do uchwał senatowych, ustaw, rozporządzeń, Cesarskich statutow, wyroków i do wszystkich od nas lub pod naszym imieniem wychodzących aktów, dodawany być ma przez rok naszego panowania, także rok koronacyi Xcia Cesarskiego, Króla Rzymskiego.

— 58. Niniejsza organiczna uchwała senatu zamieszczona być ma Najjaśniejszemu Cesarzowi przez poselstwo.

(Tu następują podpisy senatu.)

Zatwierdzenie Cesarskie.

Nakazujemy i zalecamy, &c. &c. Działo się w pałacu naszym Tuilleries d. 5go Lutego 1813.

(Pod.) NAPOLEON.

Widziane przez	Przez Cesarza
nas Arcykanclerza	Minister sekretarz
państwa	stanu

(Pod.) Cambaceres. (Pod) Habia Daru.

Z Girony d. 15 Stycznia.

Don Estevan Pages, były pisarz w Granollers, teraz noszący tytuł podpułkownika w woysku Jenerała Lacego, którego nawet był pierwszym ministrem, schwytany został d. 7 b. m. przy Granollers z kilku swoimi agentami i tajnymi papierami, które zawieraiały obszerną korespondencyą między nim i Lacym i wiele wyjaśniaiały rzeczy.

Z Królewca d. 24 Stycznia

Dnia 21 b. m. przybył tu Minister Stanu Baron Stein.

Umarł tu Pułkownik Rosyyski Potemkin. Pogrzeb jego odprawił się wczoraj z wielką uroczystością przy assystencyi fłoiących tu woysk Cesarско-Rosyyskich.

Dzisiejsza tutejsza gazeta umieściła co następuje:

” Stosownie do artykułu znajdujacego się w niektórych exemplarzach gazety Berlińskiej pod d. 19 b. m. Major i Adjutant Królewski Natzmer miał być wysłany do Jenerała Majora Kleiffa z rozkazem do tegoż, ażeby odiawszy mi najwyższe dowodztwo korpusu Królewskiego w Prussach, sam je objął. Pan Natzmer nie był jednak ani u Jenerała Kleiffa, ani u mnie; zatrzymam więc wspomniane dowodztwo i inne obowiązki moje wedle przepisów rozkazu gabinetowego pod d. 20 Grudnia r. z. z tym większą pewnością, im bardziej jest wiadomo, że w kraju Pruskim żadna gazeta nie jest urzędową gazetą Stanu, i że żaden Jenerał nie odbierał do tej chwili przez gazety rozkazów, iak sobie ma postąpić. Dla zapobieżenia wszelkiej pomyłce, osądziłem potrzebę ogłosić publicznie to moje oświadczenie. W Królewcu d. 27 Stycznia 1813 r.

(Pod.) York.

Królewsko-Pruski Jenerał Porucznik,
Jeneralny Gubernator i dowódca
korpusu w Prussach.

St. Domingo.

Niemiecki Missyonarz Hufnagel z Anspachu, który w roku 1811 znajdował się na tej z wewnętrznych zaburzeń i krwawych scen sławnej wyspie, w roku przeszłym powrócił do Anspachu, a później popłynął znowu do Ameryki, udzielił publiczności ciekawy opis osob, które w ostatnich czasach grały tam wysokie role, i stanu Murzynów, z którego kładziemy następujace wyiątki:

Podroźni wysiadała do tej części St. Domingo, która przez podział w roku 1806 między ubiegającymi się o samowładztwo Petionem i Chrystofem, dostała się ostatniemu, w *Cap François*, stolicy Chrystofa, który od swego imienia nadał jej nazwisko *Cap Henry* i w roku 1811 był jeszcze udzielonym panem swej części. Na podnożku skały, która nad morzem guraie, zbudowana jest o trzech wieżach twierdza, z której strzelać można do wszystkich okrętów, któreby przyładować chciały do Kapu. Miasto samo w sobie ma piękne o trzech piętrach domy, pomiędzy którymi szczególniey celuie dom wdowy przeszłego Rządcy Dessalines.

Pani Dessalines jest czarna kobieta poważney postawy, obdarzona wszystkimi powabami piękney Murzynki. Zęby ma białe, wysokie czoło, włosy kręcone czarne, wargi grube, twarz pełną, oczy żywe i wzrost wysoki. Hufnagel, który miał listy do niej, znalazł ją w najpiękniejszym muślinie z koronkami ubraną; szyję zdobiło złoto i perły; głowę obwiązaną miała najprzedniejszą wschodnio-indyyską chustką, a na niej wielki zielony kaftorowy kapelus. Na czarnych swych palcach pełno miała złotych pierścieni. Jest dobrze edukowana; mowi dosyć dobrze wielu Europeyskimi językami, iak n. p. angielskim, hiszpańskim i francuzkim. Chwaloną także jest z szlachetności, i gorliwie wstawiała się za białymi ludzmi, kiedy powszechny wyrok rzezi przeciw nim wydano. Nie raz przechowała obok sypialnego pokoju swojego męża przeznaczoną na śmierć ofiarę, poki ta nie znalazła sposobności ratowania się na okręt, i tym sposobem wielu osobom

ocaliła życie. Dom iey jest bardzo pięknie urządzony; wszelako bez szklanych okien i z ceglana podłoga, iak w całym kraju. Ma ganek z którego jest wspaniały widok w gory i do portu. Na dole sklep, w którym służące iey Murzynki bardzo zrecznie wyszywają rozmaite kobiece roboty. Bogaństwo iey stanowią plantacje kawy i cukru. Gdy wychodzi, idzie za nią zo Murzynek osobliwszey piękności i bardzo jest poważana.

Dessalines, iey małżonek, dopoki rządził wyspą, zawsze był krwawym. Nakoniec zagroził jednemu z miast, które mu się opierało, iż jeżeli mu się zaraz niepodda, a będzie musiał miasto wziąć z szturmem, wszystkich mieszkańców także wyrzuci i w ciepłej ich jeszcze krwi skąpie się, co go tak mocnym i niezwyčajnym iak Iwa zrobi. Ta groźba obrażonym jego okrucieństwem jeneratom dała powód do obawy i znowili się na jego życie, które mu na drodze do Gonaives d. 16 Października 1806 odebrali. Posiał on był przodem straż swoją, a kilku officerow Murzynow czatowali na niego w mchem pokrytej hać. Gdy nadzieźdzał, wyskoczyli z haty i wykrzyknęli: "Oto Dessalines, tyrań, zabiycie go!". Wykoczywszy z powozu, wystrzelił z pistoletow, zabił dwóch officerow, potem broń się szpadą, ale pochwycony i zamordowany został.

Następcami jego byli dwaj Jenerałowie Petion i Chrystof, którzy zrazurazem wyspą rządzili, potem wkrótce się nią podzielili i każdy dla swej części inną przepisał konstytucyą. Pokoy pomiędzy niemi nie długo trwał. Każdy z nich pragnął samowładności, iak ią Toussaint

Louverture, sprawca rewolucyi, i jego następcą Dessalines posiadał. Przyszło pomiędzy nimi do krwawey wojny, która, podług najnowszych doniesień, zakończyła się zupełnym pobiciem i ucieczką Chrystofa.

W roku 1811 gdy Hufnagel znajdował się na St. Domingo, był Chrystof jeszcze w zupełney swoiey powadze; ale już na ow czas głosił się raz Królem, drugi raz Cesarzem w czasie rewolucyi wkrzeszonym nazwiskiem wyspy Hayti, i dawniey jeszcze kazał sobie w Anglii złotą zrobić koronę; ale tę ponieważ, chciano ją potajemnie wyprowadzić, skonfiskowały celne urzędy Angielskie. Dla przysłużenia się iednak Chrystofowi darowała mu ją potem Angliia. Chrystof jest wysokiego wzrostu, otyły i poważney postawy. Wysokie czoło, grube czerwone wargi, czarne na głowie włosy, czarna broda, białe zęby, &c. czynią go nakazującym, czemu mocny głos zupełnie odpowiada. Rodził on się w Afryce, był na Jamaice bogatego kupca niewolnikiem i obrabiał z innemi niewolnikami jego plantacje. Gdy bunt na St. Domingo wybuchnął, uciekł tam z wielu swoiemi towarzyszami, przyjął służbę u Dessalina i tak bardzo się wstawił, że po jego zamordowaniu prezydentem obrany został. Posiada on wiele waleczności, do której łączy okrucieństwo. Przy wzięciu miasta *Nicolay-Moll* miał własną ręką 100 ludzi zabić. Wiele jego ludzi było przy tem mocno ranionych; dla poratowania ich wezwał lekarza z Kapu; ale nim ten przybył, większa ich liczba z nieo. atrzenia i upatow umarła. Lekarz nie mógł już żadnego uratować; Chrystof przypisał mu

winę, kazał mu w nocy głowę uciąć i w morze wrzucić. Naczelnik ten zamieszkuje piękny dom, który otoczony jest naokoło gankiem. Co rano śtaie, podług dawnego zwyczaju, przy bramie swego pałacu, dla dawania audyencyi. Office-rowie jego stoją po prawey i lewey stronie; jeżeli jest zły, nie mogą do niego słowa przemówić. Straż jego składa się z kilku pułków naydobrańszych Murzynow; mundur mają zielony i wielkie kapelusze z zielonemi piorami. Każdy przybywający biały cudzoziemiec musi się przed Krzystofem stawić. Hufnagel, jako Misyjonarz i mający zalecające listy, był przez iednego jenerała przed nim stawiony. Przyjął Niemca grzecznie, odebrał listy; ale nie umiał ich czytać, bo zaledwo swoje imię i to nieczytelnie podpisał. Chciał potem Hufnagla za nauczyciela do swoich dzieci przyjąć; ale zamiast nagrody w pieniądzech, wyznaczał mu tylko grunt do uprawy, na co ten nie przyjął. Zaprosił go na śniadanie, które składało się z plackow z kukurucy, zupy, ryb, syropu z wina, pieczonych ptaszkow, pomarańczy i gruszek. Chrystofa familia składała się na ow czas z iednego syna, zwanego Xciem Wiktorem i dwoch corek, Chrystofa małżonka jest małego wzrostu, tłuśta i bez powabow, ale nie bez edukacyi, co się językow tyeze. Dawniey kochał się w Pani Senk, iedney naypiękniejszey z Murzynek na wyspie, mieszkającej i handlującej towarami w Kap. Bardzo można się zalecić Chrystofowi dawszy iey utargować pieniądze lub najawszy u niey mieszkanie, gdzie procz tego można bydz naybezpieczniejszym. Chrystof tylko i jego małżonka trzymają konie

i mają powozy. Jeżdżą ośmiu końmi, a orszak ich czterema. Powozy są otwarte z daszkami od słońca. Pomiędzy górami i skałami bardzo źle powozem iechać, dla tego najwięcej jeżdżą tam konno. Kraiowe konie są bułane, kształtne i dobrze trzymają się w ścierwiu.

Każdy mężczyzna na St. Domingo musi być żołnierzem, iak tylko karabin unieść potrafi. Z tem wszystkiem Chrystof ma także w woysku swoim kolorowych ludzi. Pułki podzielone są podług kolorow, na czarne, oliwkowe, Mesticów i Kreolow. Wszystkie jednak były źle utrzymywane, mizernie ubrane, a gorzej ieszcze uzbroione. Pod czas bawienia Hufnagla przeprowadzono tam okręt, płynący z Sierra Leone z Afryki z niewolnikami, i za dobrą zdobycz uznano. Chrystof zabrał wszystkich tych niewolników do swojego woyska.

Anglik nazwiskiem Goodall, którego Chrystof swoim admirałem mianował, utworzył mu siłę morską zakupiwszy w Anglii wiele kupieckich okrętow, które w porcie Kapu na wojenne przerobił. Goodall jest człowiek nieobyczajny, piiak, rozpusłnik, który iuż u Chrystofa z łaski wypadł.

Hufnagel znajdował się na uroczystości niepodległości, która corocznie na St. Domingo obchodzona bywa. W dniu tey uroczystości daie się przed wschodem słońca słyszeć przed Chrystofem huczna jańczarska muzyka. Wkrotce potem ściągaia się woyska, a skoro się zgromadziły ćwiczone były przez officerow, którzy się u Francuzow i Anglikow nauczyli służby i robienia bronią. Żołnierze znajdowali się w nikczemnym stanie, wszyscy

boso, a większa część w szcztatkach mundurów; iednemu brakowało rękawow, drugiemu póły, i t. d.

Broń ich była powiększey części zardzewiała; wolność bowiem zrobiła Murzynow próżniakami. Wszelako pyszną się z swey wolności i przenoszą swoją obdartość i głod nad dawną niewolą, w którey byli dobrze okryci i żywieni, tylko musieli 4 dni w tygodniu pracować. Nakoniec wystrzaty z dział na lądzie i morzu zapowiedziały uroczystość dnia tego. Potem przybyli czarni jenerałowie, ministrowie, rządca prowincyi, duchowieństwo, a na ostatku Prezydent Chrystof. Wszyscy weszli na zrobione rusztowanie z którego czytane były konstytucyjne ustawy. Ite razy słyszeć się dało słowo Chrystof lub Haiti, wszyscy zdeymowali kapelusze i radośnie wykrzykiwali. Po tey uroczystości udał się Chrystof na plac audyencyi przy bramie swego domu i kazał woyskom około siebie przeciągnąć, czyniąc nad nimi swoje uwagi. Potem udał się cały orszak do kaplicy, gdzie znajdowały się Panie Chrystofowa i Dessalines, i gdzie była msza i kazanie. Po nabożeństwie nastąpił wielki obiad, po którym piękne Murzynki śpiewały pieśni na pochwałę Pani Chrystofowej i inne francuzkie, powiększey części swywolne.

Pod czas karnawału przechodzą maski przez cały dzień około pałacu Chrystofa, gdzie w wieczor przypuszczane bywają na bal, na który Chrystof przychodzi z całym dworem i razem się bawi.

(Reszta potem.)

DODATEK

DO N^{ro} 16.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 24 LUTEGO 1813 Roku W E SRODĘ

Z Poznania d. 9 Lutego.

Mamy doniesienia z Torunia i Gdańska, że osady tych miast w bardzo dobrym znajdują się stanie i we wszystkie potrzeby dostatecznie są opatrzone. Mieszkańcy są przeto bez obawy. Osada Gdańska zrobiła niedawno wycieczkę, która najlepszym skutkiem uwieczoną zollata, 1000 Rossyanow zabrano lub ubito.

Główna kwatera wielkiego woyska znajduje się tu ciągle. Jutro nadciągnie tu czoło kolumn nowego korpusu.

Z Wiednia d. 16 Lutego.

Dzisiejsza gazeta dworska zawiera co następuje:

"C. K. Czesko - Austriacki Wielki Kanclerz Hrabia Ugarte wydał następujące pismo do wszystkich Gubernatorów Niemieckich prowincy:

"Najjaśniejszy Cesarz raczył mi pod d. 8 b. m. w następującym sposobie uczucia swoje oświadczyć:

"Gdy usiłowania Austrii do zapobieżenia odnowieniu się wojny na śląskim lądzie w roku 1812 bezskutecznymi były, musiał J. C. K. Mość wedle politycznych

swoich flosunkow przed wszystkim mieć bacność na bezpieczeństwo granic własnego państwa. Tęgo celu starał się J. C. K. Mość tak najmniejszym kosztem i z największem oszczędzeniem swoich poddanych dopiąć. Jak dalece skutek odpowiedział oycowskiem J. C. K. Mci staraniom okazało doświadczenie. Kiedy wojna z wszystkimi niszczącemi skutkami ochłoneża sąsiedzkie kraie; kiedy część woyska z wiernem przywiązaniem do Cesarza i oyczyzny utrzymała chwałę oręża Austriackiego, w całej obszerności państwa panowała zupełna spokojność.

"Zdarzenia ostatnich miesięcy zbliżyły plac boiu do granic Monarchii. Wystawiona dawniej niewielka siła nie mogłaby w czasie nowej kampanii na rozległej granicy zapewnić spokojności. Ta wyptywająca z natury rzeczy uwaga byłaby już dostateczną do pomnożenia obserwacyjnego korpusu, gdyby nowy, uczuciom Monarchy i życzeniom narodu odpowiadający widok, nie wymagał w teraźniejszej chwili daleko większego natężenia.

Najpierwszą potrzebą państw Euro-

Z Hamburga d. 11 Lutego.

pevskich jest spokojność. Pokoy na wzajemnym interessie ugruntowany; pokoy, któryby w zasadach swoich zawierał rękomyiłą trwałości, jest celem nieustrasanych usiłowań J. C. K. Mci. Ale dla dopięcia tego zbawionnego celu, musi się Auſtrya pokazać w odpowiadającej terażniejszem okolicznościom woyskowej postawie. Ta siła, gdyby przeciw oczekiwaniu to przedsięwzięcie skutkiem nie zostało uwieńczone, musi także nadal w nayskuteczniejszym sposobie teatr wojny od granic Monarchii Auſtryackiey odsuwać.

„Donosząc W Panu o tych uczuciach N. Cesarza, zalecam W Panu, ażebyś wszystkich rozkazow, które Ci w tym celu przysłane zoflaną, iak nayspieszniej dopełniał.,,

Ze Lwowa d. 12 Lutego.

N. Pan zezwolił na zaprowadzenie trzeciego biegu rocznego nauk filozoficznych w Liceum tuteyszem, i wyznaczył znakomite wsparcie z funduszu edukacyjnego, aby to dobroczynne ustanowienie dla kraiu przyszło do skutku. Trzeci bieg roczny nauk filozoficznych zacznie się z początkiem przyszłego roku szkolnego. Tym końcem zofłał w Liceum tuteyszem Pan Franciszek Kodesch, były Professor matematyki w Akademii Krakowskiej, porządkowym Professoremy czyfley matematyki; Pan Jan Hoffeld, dotychczasny Professor oneyże porządkowym Professoremy jeometrii praktyczney; a Pan Ignacy Chambrez, były w Akademii Krakowskiej sztuki wyższego budownictwa Professor, Professoremy teyże samey sztuki.

Dnia 799 i 990 b. m. Lutego, naciągnęły tu przechodzące C. K. pułki piesze W, Xcia Würzburgskiego i Weydenfelda.

Dany przez miasto Hamburg przykład w ofiarowaniu Cesarzowi 100 zbrojnych jeźdcow naśladowany jest z pośpiechem Piętnaście gminow składających powiaty Bergedorf, Wilhelmsburg i Ham, ofiarowały 30, miasto Lubeka 15 jeźdcow wyflawić. Urzędnicy rządowi ofiarowali dostawić swoim kosztem 54 koni pod karabinierow. Trybunały sądowe czynią podobneż ofiary.

Hrabia Lauriston, adjutant N. Cesarza i Króla i naczelny wodz obserwacyjnego nad Elbą woyska, przyjechał wczoray w wieczor do miasta naszego. Dziś rano przyjął władze świeckie i woyskowe zgigiey woyskowej dywizyi, iako też sztab i officerow flojących w tem mieście korpusow. Nayspieszniejsze staranie obrocił potem na urządzenie i rozłożenie będących już tu i nadciągających woysk do obserwacyjnego korpusu należących. Nayswiętsza czynność panuje w tem działaniu, którego zasady już założono, i sądzić można, iż na początku przyszłego miesiąca ten korpus będzie w stanie wyfląpić w linią.

Z Düsseldorfu d. 3 Lutego.

Po krotkiej przerwie działań woyskowych, którą jedynie zimna pora zrzadzita, nadciągają woyska z pośpiechem dla walczenia przeciw nieprzyjacielowi. Od tygodnia przechodzą tędy codziennie świeże woyska w nayslepszym flanie, dla położenia końca pośpom Rossyan. Wczoray przybyła tu 88 kohorta pierwszego wezwania, a dziś udała się w dalszą drogę.

Oczekuiemy tu kilku jenerałow Francuzkich. Dziś rano przybyła tu zcia kohorta gwardyi narodowej.

Z Frankforta d. 8 Lutego.

Dziś obchodzone tu były urodziny najłaskawszego naszego Xcia.

Marszałkowie Xże Tarentu i Hrabia Gouvion St. Cyr przeiechali wczoray tędy od woyska do Paryża.

Jenerał dywizyi, Hrabia Souham, który dowodzi przednią frażą obserwacyynego nad Renem korpusu, przybył tu d. 5. Wszyscy officerowie woyska W. Xcia odwiedzili go onegdaj.

D. 3 przybyło tu 300 jeńców Rossyjskich, pomiędzy którymi jest kilku officerow i jeden pułkownik.

Oprocz znaczney liczby kohort gwardyi narodowey pierwszego wezwania przechodzić tędy ma z Francyi do 5 Marca 30 battaliionow piechoty.

Z Bazylei d. 30 Stycznia.

Hrabia Gottorp, były Król Szwedzki, opuścił nasze niaflo; mniemają, iż uda się do Frankfortu albo do Wiednia. Chirurg, który go odwiedzał, otrzymał złotą tabakierę.

Kommissarze ligi Szweyarskiej, którzy woyskową kapitulacją z Francją podpisali, otrzymali od N. Cesarza złote tabakiery z tego cyfrą. Prezydent teyże kommissyi, były Landman Wattewill, dostał z wizerunkiem tego Monarchy i brylantami wysadzaną tabakierę.

Z Medyolanu d. 30 Stycznia.

Rządowa gazeta tuteysza zapełniona jest zawsze ofiarowaniami zbroynych jeźdcow, których powiaty i gminy dostawiają. Bononia dostawia ich 40, Ceuta 14, Lugo 10, St. Giowanni 12, Ankona 20, Jesi 11, Faenza 16, Rawenna 11, Ferrara 12, Mantua 12, Belluno 6, Varese 4, Roveredo 7, Brescia 15, pierwsi kupcy

Faenzy, Rawenny i Rimini oddzielnie od swoich gmin 6, trzeci pułk liniowoy 12, i t.d. Rada stanu daie 30 koni zrynsztunkiem, szkoła główna Pawii 12, pułk dragonii Napoleona 10, woienni kommissarze królestwa 18, inżynierowie-jeografowie 6, izba rachunkowa 12, i t.d.

Do obserwacyynego korpusu Włoskiego, który zgromadza się pod Weroną, a nad którym ma dowodztwo Jenerał Bertrand, zaciągają z rozkazu ministra wojny w Genui mularzow, cieślow, piekarzy, rzeźników, krawcow, szewcow, i t. d.

Z Berlina d. 15 Lutego.

N. Król zaszczyt z własnego natchnienia rezydenta swojego przy Porcie Ottomańskiej, Szambelana Werther, orderem S. Jana.

Wczoray przeiechał tędy do Wrocławia Weymarski szambelan Rühl.

Przybył tu Cesarsko-Francuzki Jenerał dywizyi Edecu. Wyiechali stąd Jenerał Loison do Hamburga, a Reynaud do Brandeburga.

Kray utracił na d. 8 naystarszego z jenerałow swoich, wysłużonego Jenerała Kospoth, w 90 roku życia bez 3 tygodni. Służył on Królewsko-Pruskiemu domowi wiernie i z przychylnością przez 54 lat i doznawał aż do śmierci względow Monarchy.

Dnia	14 Lutego	1813	Stopnie ciepła	† 4,
— 15	—	—	—	† 3, 2
— 16	—	—	—	† 3, 4
— 17	—	—	—	† 5, 0
— 18	—	—	—	† 9, 0
— 19	—	—	—	† 6, 6
— 20	—	—	—	† 8, 0

Dnia 22 i 23 Lutego 1813.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	14	— 12	15	12 — 11

— Zyto	10	15	10	—	9	15	9	—
— Jęczmień	9	—	8	15	8	6	8	—
— Owsa	7	—	6	15	6	—	—	—
— Jagieł	27	—	26	—	22	—	—	—
— Grochu	18	—	17	—	16	—	—	—
— Rzepaku	—	—	—	—	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A .

Sąd Policyi poprawczy Obwodu Krakowskiego podaje niniejszym do publicznej wiadomości opisanie osoby Stanisława Szczepanowskiego po dopetnieney w Hebdowie Departamencie Krakowskim kradzieży zbiegłego bez żadnego zaświadczenia — tenże jest rodem z Sędziszowa Galicyi Austryackiey, deserter od woyska Austryackiego, wzrostu średniego, w sobie tuszy dobrej, twarzy pocągłej rumiennej, nieco ospowatej pełney, nosa miernego, oczow ciemno piwnych, włosow na głowie ciemnogniadych, podkrzyżzonych długogo, takichże brwi, ciemno zarasta, ale brodę i wąsy gołi, lat ma 29 lub 30, mowi po polsku i nieco po niemiecku, dyalogiem pospółtwa, zabrat z sobą płaszcz sukienny fiałowego koloru czyli prochowego ciemnego, pufraczek białywoy kołoiu gładkiego, z guzikami smuklerkiey roboty takiegoż koloru, szpencer drelchnowy w paseczki, czechczery drelchowe czyli sagatowe, surdut sukienny nowy koloru ciemnomakowego, z guzikami białymi metalowemi gładkimi — takiegoż długie spodnie, także spodnie sukienne granatowe, kamizelkę sukienną granatową i drugą białą pikową, chustkę na szyje białą pociemną z znakiem M. D., i czarną jedwabną nową, magierkę wełnianą Krakowską nową białą, i kapeluszy półkalitrowy nowy okrągły z wysoką głową, botow porządnych cieńczych do woskowania par dwie ówieczkami podbite — płachtę zgrzebną nową płótna surowego niepraną jeszcze. Ma oraz honor wezwać wszelkie tak cywilne jak i woyskowe władze, aby zbiega śledzić, poymać, i tu dostawić raczyty. — W Krakowie dnia 17 Lutego 1813.

Jego Król. Xiąż. Mei Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Krakowskiego.

W ięckowski.

Urząd Wykonawczy przy Trybunale Handlowym Departamentow Krak. i Radom uwiadomia publiczność, iż na dniu 26 b. m. i r. o godzinie 9tey z rana, w domu pod Nr. 90 na Piasku przy Krakowie, przez publiczną Licytacją sprzedawane będą różne materyały budownicze, iako to: cegła, drzewo fragarżowe obrobione, bale sosnowe, &c. tudzież bryczka półkryta, woz kowany, siodło, parawany zelazne, suknie męzkie &c. — Maiący chęć kupna raczą się na oznaczonym miejscu i czasie zgromadzic. — W Krakowie d. 16 Lutego 1813 roku.

Jan Kanty Fachinetti, Komornik Tryb. Han. Dep. Krak. i Radom.

Hoffmann Chirurg Dentysta, Operator i Bandażysta, przyięty w wielu Akademjach Chirurgii, robi wszelkie operacye sztuki swojej, choćby te naytrudniejsze były, a nawet i takie, iakich się rzadko kto inny podeymie. Wydał on był w r. 1783 rozprawę paragrafami ułożoną, a później dzie o dokładne w 2 Tomach. U niego dostać można, co potrzebne jest do leczenia bólu zębów bez wyrwania ich, chyba w ostatniej potrzebie, tudzież tego wszytkiego, co służy do zachowania czystości i świeżości ust, a szczególnie do wzmocnienia dziaseł i utwierdzenia ruszających się zębów. Ma także wszelkiego gatunku bandaze elastyczne z sprężynami Francuzkiemi gibkimi i bardzo wygodnemi dla pici oboey na wszelkie ruptury pepka i opadnienia macicy, tudzież lekarstwo, które się powierzchownie przez 40 dni przykłada dla uleczenia ruptur w samym początku. Wprawia także za pomierną cenę nowe zęby, i stawia całe rzędy zębów tyn, którzy żadnego nie mają, będąc opatrzonym dostateczną ilością dobrego materyału z koni morskich i zębów naturalnych; wymuie zły ząb, a natomiast stawia zdrowy, który się przyymie i na całe życie utwierdza. — Zastać go można z rana od godziny 8mej do 12tej, po południu od 3tej do 5tej. Mieszka w ulicy Floryańskiej pod Nr. 537 u Siodlarza Rosberga. — Aże tu nie zabawi iak dni 15, uprasza przeto chcących iego wezwać rady, aby raczvi się niebawnie zgłaszać. — Tenże odbył już tu kilka szczęśliwych kuracyy i operacyy chirurgicznych na opuszczonych chorych.